

Giuseppe Verdi

Il Trovatore

Trubaduren

GRIEGHALLEN

18., 20. og 22. februar kl. 19.30

www.operabergen.no

Il Trovatore

TRUBADUREN

Opera i 4 akter av Giuseppe Verdi

Libretto: Cammarano, L. E. Bardare

Urfremføring 1853 ved Teatro Apollo, Roma

Fremføres på originalspråket italiensk.

Iano Tamar(Leonora)

Maria Berezovska (Azucena),

Joseph Gipali (Manrico)

Serban Vasile (Il Conte di Luna)

Giacomo Prestia (Ferrando)

Nadiia Novoselova (Ines)

Geir Dancke Molvik (Ruiz)

Bergen Operakor

Opera Bergens Orkester

Anne Randine Øverby, dirigent

Jens Lange, lysdesign

Kristin Knudsen, tekst oversettelse

Opera Bergen: Idé og produksjon

SYNOPSIS

I AKT

Det er krig, og Urgel leder et opprør mot Grev Luna.

Ferrando, som leder Grev Lunas menn, ber sine menn sørge for grevens sikkerhet, da han hver natt er ved Leonoras hus, drevet av sjalusi mot rivalen sin, Trubaduren Manrico, som tilhører Urgels menn.

Han forteller historien om grevens bror, Garzia, som forsvant da han var barn; en fremmed kvinne var blitt funnet ved vuggen, og etter hun var drevet bort ble barnet sykt. Kvinnen ble fanget, og straffet med døden på bålet for trolldom. Like etter forsvant barnet, og mistanken falt på kvinnens datter, og det ble funnet et forkullet barnelik i det fremdeles varme bålet.

Den gamle greven hadde likevel en følelse av at sønnen var i live, og fikk sin andre sønn til å love at han skulle fortsette å lete etter sin bror, og Ferrando er sikker på at kvinnens datter fortsatt er i området.

Leonora er ved sitt hus, og venter på Manrico som hun elsker over alt i verden. Ines, hennes kammertjener, er bekymret for at det kan bli farlig for Leonora, og ber henne gi opp drømmen om å få Trubaduren. Leonora vil ikke høre, og synger om sin kjærlighet til Manrico.

Greven kommer til Leonoras hage, og synger om sitt begjær for henne. Da hører han Trubaduren sang komme stadig nærmere, og han blir fra seg av sjalusi og sinne. Leonora kommer ut for å møte sin elskede, men i mørket tar hun feil, og faller i grevens armer. De to rivalene oppdager hverandre, og som både fiender og rivaler utfordrer de hverandre til duell.

II AKT

Azucena, som er datteren til kvinnen som ble dømt for trolldom, er blant sine folk i fjellene, og synger en sang om fryktelige syner og ønske om hevn. Når hun og Manrico blir alene ber han henne fortelle mer om det hun nettopp har sunget om; I fortvilelsen over morens grusomme død ble hun fanget av et vanvidd som gjorda at hun mistet forstanden og gjorde noe fryktelig; hun hadde drept sitt eget barn, og reddet grevens sønn.

Manrico er sjokkert – han har alltid trodd at Azucena var hans mor. Hun forsikrer ham om at hun er det, om hvordan hun har elket ham og passet på ham som sin sønn. Manrico beroliges, og minnes med stolthet hvordan han hadde kjempet mot greven, men latt ham leve i duellen. De avbrytes av at Manrico får melding om at om at Leonora tror at han er død, og vil gå i kloster. Manrico avviser sin mors protester, og drar av gårde.

Grev Luna er ved klosteret, og vil få tak i Leonora før hun avlegger løftet, og selv føre henne til alters. Ikke en gang Gud kan hindre ham i dette. Det høres sang fra klosteret, og Leonora kommer sammen med Ines. Hun forklarer hvorfor hun nå må gå i kloster.

Da kommer Grev Lunas menn frem fra sine skjulesteder, og vil ta henne med seg. Til grevens forskrekkelse dukker Manrico opp, som også han trodde var død. Leonora er overveldet av hendelsene.

PAUSE

III AKT

Urgels menn er beleiret av grev Luna, og Manrico er satt til å lede forsvaret. Azucena blir oppdaget like i nærheten. Hun mistenkes for å være spion, og blir arrestert. Ferrando gjenkjenner henne som den kvinnen de har lelt etter helt siden broren til Grev Luna forsvant for mange år siden.

Azucena er skrekkslagen og roper etter sønnen Manrico. Da forstår grev Luna at det er moren til hans verste fiende han har foran seg, og han befaler at hun skal henrettes.

Leonora og Manrico forbereder sitt bryllup, til tross for farer og dystre fremtidsutsikter. Men når Manrico får høre at hans mor, Azucena er tatt til fange, samler han sine menn og drar for å redde henne.

(kort scenskift)

IV AKT

Grev Luna fremstår som seierherre, og har tatt Manrico til fange. Hans forsøk på å redde moren har ikke lyktes, og begge er nå fanger hos Grev Luna.

Leonora er utenfor, og har til sin fortvilelse fått vite at de begge skal henrettes neste dag. Leonora vil gjøre alt for å redde Manrico, og tilbyr seg å bli Grev Lunas kvinne, mot at han setter Manrico fri. Det går han med på. For å slippe å holde sitt løfte overfor greven, tar Leonora gift i all hemmelighet.

Hun oppfordrer Manrico til å flykte, men når hun ikke kan bli med ham tror han at hun har forrådt ham. Når hun blir stadig svakere av giften hun har tatt, går sannheten opp for Manrico – og de to forenes i kærligheten og hun dør i hans armer.

Grev Luna forstår at han er blitt lurt, og når han dreper Manrico blir Azucena tvunget til å se på. Da forteller hun at det er sin egen bror han har drept. Hun har fått sin hevn, og greven må leve videre med at han har drept sin bror.